

dent bero paa en Misforstaaelse. Jeg er ganske klar over, at naar man skal have noget ud af denne Lov, skal den revideres, vi kan ikke bruge den, som den er. Loven løber ud i 1916; saa er der ikke flere Forskudsforeninger, thi alle Pengene er til den Tid betalte tilbage til Statskassen, og dermed er hele Loven saa at sige ude af Verden. Nej, vi skal selvfølgelig have Loven revideret og indført et andet System, saaledes at den kan passe paa de smaa og de lidt større Landbrug. At Loven alene omfattede de smaa Landbrug, vilde være uheldigt netop for de smaa, derom kan det ærede Medlem være forvisset. Det ærede Medlem anførte, at det var meget vanskeligt at oprette en Forskudsforening, fordi dertil krævedes 50 Landbrugere med tilsammen 500 Køer, men ogsaa det kan jo ændres, det behøver ikke at være nogen Hindring. Jeg ved, at da Loven virkede, brugte man ude i Landet den Fremgangsmaade at danne Forskudsforeninger i Mejerikredse, og det mener jeg er et saare naturligt Omraade for en saadan Forening. Der kender de alle hinanden, de ved, hvor vidt de kan gaa, og der vil uden al Tvivl ogsaa enhver lille Husmand blive hjulpet, naar man ved, at det er en ordentlig og dygtig Mand. — De Bemærkninger, som Ministeren fandt Anledning til at gøre overfor mig, finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa.

Zahle: Jeg finder, at 90,000 Kr. til Præmiering af Husmandsbrug og Husmandsrejser ikke paa nogen Maade kan siges at være for meget. Saaledes som Husmandsorganisationerne er voksende i de senere Aar, er en Bevilling af den Størrelse nødvendige nu end nogen Sinde før. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger til Anbefaling af Forslaget om at yde de 90,000 Kr.

Alle de personlige Bemærkninger, den højtærede Landbrugsminister gjorde overfor mig, skal jeg ganske skænke ham. Hans Mening om min Person har ingen Interesse for mig og formodentlig heller ikke for andre, saa den højtærede Landbrugsminister kunde godt holde saadanne Meninger tilbage uden at skuffe nogen. Men der er os et Spørgsmaal imellem, og det er Husmændenes Adgang til at drive Politik. Den højtærede Landbrugsminister sagde, at naar jeg havde sagt, at den eneste Begrænsning, der i saa Henseende gjaldt for Husmandsorganisationerne, var den, at Husmændene ikke maa drive Politik for Statens Penge, saa var denne

Grænse ikke draget rigtigt. Jeg tillader mig da at spørge, hvorledes og hvorfor der skulde kunne drages nogen som helst anden Begrænsning for Husmændenes og Husmandsorganisationernes Adgang til at drive Politik? Husmændene har selvfølgelig den samme Ret til politisk Virksomhed som alle andre danske Statsborgere baade personligt og i de Organisationer, de slutter sig sammen i. At hævde dette er af den største Betydning, netop under den foreliggende politiske Situation; thi den bedste Garanti, vi har for, at det Grundlovsændringsforslag, der er foreslaaet af den nuværende Regering, bliver gennemført saaledes, at de Principper, der er nedlagt i det, bliver ført frelst igennem, er den, at de 200,000 Besiddere af Husmandsbrug i Danmark ikke vil give deres Tilslutning til nogen Forfatningsændring her i Landet, uden at den medfører lige og almindelig Valgret fuldt ud. Derfor er det af Vigtighed at hævde Husmændenes fulde og frie Adgang til at øve politisk Virksomhed. Jeg tillader mig at spørge, hvorledes og med hvilken Begrundelse den højtærede Landbrugsminister vil drage nogen anden Grænse for Husmændenes frie politiske Rørelse end den, at de ikke maa drive Partipolitik for Statens Penge?

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Til det ærede Medlem, der nu forlod Talerstolen, skal jeg sige, at jeg er noget i Tvivl, om han er ret klar over, at han gjorde sig skyldig i en Tilsnigelse. Det ærede Medlem brugte skiftevis Betegnelserne „Husmandsforeningerne“ og „Husmændene“, som om de skulde dække det samme. Jeg ved ikke, om det er en bevidst Tilsnigelse, eller det er en Fortalelse, en Ufuldkommenhed i Udtrykksmaaden. Naar det ærede Medlem efter at have manøvreret med disse to Betegnelser ender med saa kraftigt at sige, at det er af Betydning og Vigtighed, at Husmændene — her altsaa ikke Husmandsforeningerne — har den fulde Ret og Adgang til at øve politisk Virksomhed, siger jeg: Med hvilken Beføjelse udkaster det ærede Medlem saaledes indirekte den Insinuation her, at jeg eller andre vil hindre Husmændene i at øve politisk Virksomhed? Det er der jo ikke et Menneske, der tænker paa. Nej, Husmændene har den samme Ret og Adgang til at øve politisk Virksomhed og til at slutte sig sammen i politiske Foreninger som alle andre Statsborgere. Det er en saa selvfølgelig Ting, at jeg ikke fatter, at nogen vil og kan